

tjenstbygtigere, saa at altsaa Kassationsprocenten ved Afdelingerne blev mindre. Men man møder saa den Mærkelighed, at den er bleven større nu, da vi have et mindre Antal Rekruter end før, da vi havde det større. Dette ville de Herrer se af Bilag III., Liste A. og B. Jeg skal ikke komme ind paa en stor Detail med Hensyn til Liste A., men kun bemærke, at, efterat disse Bilag ere trykte, har jeg fra Ministeriet faaet meddelt Resultatet af Kassationerne i 1880, af hvilke jeg til Sammenligning skal nævne, at medens Kassationsprocenten i 1878 for første Bataillon var 14,7, var den i 1880 14,5; ved tredje Bataillon var den i 1878 9,4, i 1880 13,1; ved anden Bataillon var den for 1878 9,0, og for 1880 10,3; ved fjerde Bataillon var den henholdsvis 7,8 og 13,9. Jeg skal ikke forsøge dette videre, men kun kortelig sige, at naar de Herrer ville se Listen B., hvor der er opført Gjennemsnitskassationsprocenten for alle Kreds i de 11 Aar, viser det sig, at for Fodfolket har den højeste Gjennemsnitsprocent været 9, men i 1880 var den 9,4. Derimod var den i 1870, 71, 72 og 73, hvor vi havde den store Rekrutmasse, ikke noget Aar over 6, altsaa Forsøgelsen er omtrent 3 pSt. Ses der hen til Forholdene ved de andre Vaabenarter, da er der ogsaa her Noget, der fortjener Opmærksomhed. Som bekendt, faar hvert Nyttiregiment sin Tilgang fra een Udskrivningskreds, og Opgaven bestaar i af et Antal af ca. 4.000 Mand at finde 90 eller nu 96 Børnepligtige, som egne sig til at være Kavallerirekruter. Naar de Herrer ville se den Maade, hvorpaa Opgaven er løst, viser det sig, at Gjennemsnitskassationsprocenten for alle fem Regimenter har været 11,85 eller med rundt Tal 12 pSt. Vil man undersøge Forholdene ved de enkelte Regimenter, skal jeg henlede Opmærksomheden paa 4de Dragonregiment, der udskrives fra 2den Udskrivningskreds for saa at sige alle Aarenes Vedkommende, og paa 2det Dragonregiment, der udskrives fra 3die Udskrivningskreds, hvor Kassationsprocenten i 1872 har været 24,2, i 1874 21,3 og i 1878 22,2. At en saadan Kassationsprocent for en Afdeling, som ifølge Hærløven skal have en vis bestemt aarlig Tilgang, er uheldig, turde være indlysende; thi Afdelingen kan saa ikke danne sin Krigsstyrke og ved Siden af have en påsænde Depositstyrke. For en anden Vaabenart er Forholdet lige saa uheldigt, nemlig for Ingenieurerne. I 1870, 71, 72 og 73 var Kassationsprocenten 4,25; men tager jeg Aarene fra 1874 indtil nu, har Gjennemsnitskassationsprocenten været 14,15. Jeg haaber dermed at have paavist, at Kassationsprocenten ved Afdelingerne er i Stigen. Nu vil man maaske sige — og den Slutning ligger nær —: man har ikke nogen Ret til at sætte Kassationen ved Afdelingerne i absolut Forbindelse med Sessionsbehandling; thi Sygdomsaarsagen kan være paadragen under selve Tjenesten.

Dertil svarer jeg, at, da jeg har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med Indberetningerne fra alle første Generalkommandos Afdelinger i tre Aar er jeg kommen til den Overbevisning, at i et meget stort Antal Tilfælde skyldes Kassationen Aarsager, som have været tilstede hos den Paagjældende, da han mødte paa Sessjonen. Jeg vil dertil sige, at i Principet anser jeg det for lidet ønskeligt, at man sender os Folk til Tjeneste, som ikke ere tilstrækkelig tjenstdygtige. Men gjør man det — og det er undertiden nødvendigt, Anordningen forudsætter det — saa er det nødvendigt, at man paa den Liste, som følger med Rekruterne fra Udskrivningskredsen i Vedtegningsrubriken, giver Oplysning om, hvilke Feil og Mangler Vedkommende har eller angiver at have, for at han kan holdes under Observation; thi Befalingsmændene ere ikke tjente med paa Grund af Uvidenhed at stille Fordringer til den Enkelte, som maaske kunne skade hans Sundhedsstilstand for hele Livet, og den Paagjældende er endnu mindre tjent dermed. Disse Vedtegninger lide imidlertid af adskillige Mangler, thi de gaa mere ud paa at omtale synlige end skjulte Feil, og medens det er en temmelig ligegyldig Sag, om der i dem staar, at en Mand er kalbefæet, thi det kan man se, saa er det ikke en ligegyldig Sag, at man ikke faar at vide, at en Mand f. Ex. har været et Aar paa en Sindsfygeanstalt, før han kom ind. Dette Exempel er ikke grebet ud af Luften; jeg har selv gjort den Erfaring i det Kompagni, jeg har kommanderet; at Rekruten blev kasteret er en Selvsølgé. Jeg veed ikke, hvorledes det gaar med Vedtegningerne i alle Kredse, men jeg veed, at ved en Afdeling, der i 1876 fik tildelt et Antal af 554 Rekruter, havde de 87 Vedtegning. I 1878 fik den samme Afdeling tildelt 497 Rekruter, hvoraf de 52 havde Vedtegning, men i 1880 fik den 426 Rekruter, hvoraf kun 4 havde Vedtegning. Dette er ikke heldigt, thi de Oplysninger, som findes i Vedtegningerne, have overordentlig stor Betydning for Afdelingerne. Naar jeg hermed har søgt at paavise, at der er Ulemper ved det nuværende Udskrivningsvæsen, som gjøre Forandringer ønskelige, saa maatte jeg naturlig ogsaa spørge om, i hvilken Retning da saadanne Forandringer burde gaa, og idet jeg nu skal tillade mig at fremsætte den Anskuelse, som jeg har herom, saa gjør jeg dette naturligvis ikke paa den Maade, at jeg ikke skal tro, at Spørgsmaalet jo ogsaa kan løses paa mange andre Maader, men jeg henstiller blot min Anskuelse til det høie Things og navnlig til den høitæredede Justitsministers velvillige Opmærksomhed. Der maa formentlig foretages Forandring først paa Lovgivningens Omraade, dernæst med Hensyn til Anordninger og Regulativer, samt endelig og fremfor Alt Forandring med Hensyn til Sessjonens Sammensætning. Svad da først angaar Forandring paa Lovgivning-